

Forenede sager C-207/03 og C-252/03

Novartis AG m.fl.

mod

**Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks
for the United Kingdom**

og

Ministre de l'Économie

mod

Millennium Pharmaceuticals Inc.

(anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice
(England & Wales), Chancery Division (Patents Court),
og af Cour administrative (Luxembourg))

»Patentret — lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer fremsat den
7. september 2004 I - 3211
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. april 2005 I - 3233

Sammendrag af dom

Tilnærmelse af lovgivningerne — ensartede lovgivninger — industriel og kommerciel ejendomsret — patentret — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — markedsføringstilladelse — automatisk anerkendelse i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af en schweizisk markedsføringstilladelse — anses for første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet

(EØS-aftalen, bilag II, som ændret ved bilag 2 til EØS-Rådets afgørelse nr. 1/95; Rådets forordning nr. 1768/92, art. 13)

Artikel 13 i forordning nr. 1768/92 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal i forbindelse med anvendelsen af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortolkes således, at det nævnte certifikat i henhold til denne artikel får retsvirkning ved udløbet af grundpatentets lovhjemlede gyldighedsperiode og har gyldighed i en periode svarende til det tidsrum, der er forløbet mellem datoen for indleveringen af ansøgningen om grundpatentet og datoen for meddelelsen af den første tilladelse til markedsføring i et af de lande, der er omfattet af EØS-aftalen, minus fem år.

EØS-aftalen — af hvis bilag II, som ændret ved bilag 2 til EØS-Rådets afgørelse nr. 1/95 om ikrafttrædelsen af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde for Fyrstendømmet Liechtenstein, det fremgår, at sidstnævnte i kraft af sin regionale union med Schweiz kan anvende schweiziske tekniske forskrifter og standarder på det liechtensteinske marked ved siden af fællesskabslovgivningen — tillader, at der

sideløbende kan findes to former for markedsføringstilladelser i Fyrstendømmet Liechtenstein, nemlig dels markedsføringstilladelser udstedt af de schweiziske myndigheder, som automatisk anerkendes i Liechtenstein, dels markedsføringstilladelser udstedt i Liechtenstein i henhold til fællesskabslovgivningen.

Det følger således af artikel 13 i forordning nr. 1768/92, sammenholdt med bilag II til EØS-aftalen, som ændret, at en markedsføringstilladelse, der udstedes af de schweiziske myndigheder og i medfør af den regionale union mellem Schweiz og Liechtenstein automatisk anerkendes i Fyrstendømmet Liechtenstein, skal anses for en første markedsføringstilladelse i henhold til den nævnte artikel 1.

(jf. præmis 26, 28-30 og 33 samt domskonkl.)